

C-22/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. május 27.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Juzgado de lo Mercantil n° 17 de Madrid (madridi 17. sz.
kereskedelmi bíróság, Spanyolország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. május 11.

Fellebbező:

European Superleague Company, S. L.

Ellenérdekű felek:

Európai Labdarúgó-szövetség (UEFA)

Nemzetközi Labdarúgó-szövetség (FIFA)

Az alapeljárás tárgya

Bírósághoz benyújtott kereset, amelyben a felperes annak megállapítását kéri, hogy mivel ellenezték az Európai Szuperliga megszervezését, az alperesek kartellt hoznak létre, és visszaélnék erőfölényükkel a labdarúgó klubok nemzetközi versenyei szervezésének piacán és az e versenyekhez társuló jogok kereskedelmének piacán Európában. A felperes olyan ideiglenes intézkedések elrendelését is kéri, amelyek lehetővé teszik az Európai Szuperliga megszervezését és lebonyolítását.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az EUMSZ 267. cikkén alapuló előzetes döntéshozatal iránti kérelem, amely az z EUMSZ 101. cikk, az EUMSZ 102. cikk, az EUMSZ 45. cikk, az EUMSZ 56. cikk, az EUMSZ 49. cikk és az EUMSZ 63. cikk értelmezésére irányul.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

1 Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 102. cikket, hogy e cikk tiltja az olyan erőfölénnyel való visszaélést, amelynek lényege, hogy a FIFA és az UEFA alapszabályaikban (elsősorban a FIFA alapszabályának 22., valamint 71–73. cikkében, illetve az UEFA alapszabályának 49. és 51. cikkében, továbbá bármely hasonló, a tagszervezetek és a nemzeti ligák alapszabályaiban szereplő cikkben) előírják, hogy e szervezetek – amelyek maguknak tulajdonították a klubok nemzetközi versenyei Európában történő szervezésének vagy engedélyezésének kizárólagos hatáskörét – előzetes engedélyre van szükség ahhoz, hogy valamely harmadik szervezet a kluboknak egy olyan új páneurópai versenyt szervezhessen meg, mint a Szuperliga, különösen akkor, ha nem létezik objektív, átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján szabályozott eljárás, figyelembe véve a FIFA-t és az UEFA-t érintő lehetséges összeférhetlenséget is?

2 Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 101. cikket, hogy e cikk tiltja, hogy a FIFA és az UEFA alapszabályaikban (elsősorban a FIFA alapszabályának 22., valamint 71–73. cikkében, illetve az UEFA alapszabályának 49. és 51. cikkében, továbbá bármely hasonló, a tagszervezetek és a nemzeti ligák alapszabályaiban szereplő cikkben) e szervezetek – amelyek maguknak tulajdonították a nemzetközi versenyek Európában történő szervezésének vagy engedélyezésének kizárólagos hatáskörét – előzetes engedélyt követeljenek meg ahhoz, hogy valamely harmadik szervezet létrehozassa a klubok olyan páneurópai versenyt, mint a Szuperliga, különösen akkor, ha nem létezik objektív, átlátható és nem hátrányosan megkülönböztető kritériumok alapján szabályozott eljárás, figyelembe véve a FIFA-t és az UEFA-t érintő lehetséges összeférhetlenséget is?

3 Úgy kell-e értelmezni a 101. és/vagy a 102. cikket, hogy azok tiltják a FIFA, az UEFA, tagszövetségeik és/vagy nemzeti ligáik azon magatartását, amelynek lényege az azzal történő fenyegetés, hogy szankciókat fogadnak el a Szuperligában részt vevő klubokkal és/vagy játékosokkal szemben, az általuk keltett elrettentő hatás miatt? Abban az esetben, ha sor kerül a versenyekből való kizárára vagy a válogatott mérkőzéseken történő részvétel megtiltására irányuló szankciók elfogadására, e szankciók az EUMSZ 101. cikk és/vagy az EUMSZ 102. cikk megsértésének minősülnek, mivel nem objektív, átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumokon alapulnak?

4 Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 101. cikket és/vagy az EUMSZ 102. cikket, hogy azokkal összeegyeztethetetlen a FIFA alapszabálya 67. és 68. cikkének rendelkezése, amennyiben az úgy határozza meg a UEFA-t és nemzeti tagszövetségeit, hogy azok „a hatáskörükbe tartozó [...] versenyekből származó összes jog eredeti jogosultjai”, megfosztva ily módon a résztvevő klubokat és bármely más alternatív verseny szervezőjét az említett jogok eredeti jogosultságától, maguknak tulajdonítva azok értékesítésének kizárólagos felelősségét?

5 Ha a FIFA és az UEFA mint olyan szervezetek, amelyek maguknak tulajdonítják a labdarúgó klubok közötti nemzetközi versenyek Európában történő megszervezésének és engedélyezésének kizárólagos hatáskörét, alapszabályaik említett rendelkezései alapján megtiltanák vagy elleneznék a Szuperliga lebonyolítását, úgy kellene-e értelmezni az EUMSZ 101. cikket, hogy a verseny e korlátozásai az e rendelkezésben foglalt kivétel hatálya alá tartoznak, figyelembe véve, hogy jelentős mértékben korlátozódik a termelés, akadályozva van a FIFA/UEFA által kínáltakhoz képest alternatív termékek megjelenése, és korlátozásra kerül az innováció a más formátumok és módozatok megakadályozásával, megszüntetve a potenciális versenyt a piacon, korlátozva a fogyasztó választási lehetőségeit? Rendelkezik-e az említett korlátozás olyan objektív igazolással, amely lehetővé teszi annak megállapítását, hogy nem történik az EUMSZ 102. cikk értelmében vett erőfölénnyel való visszaélés?

6 Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 45., az EUMSZ 49., az EUMSZ 56. cikket és/vagy az EUMSZ 63. cikket, hogy az e cikkekben elismert alapvető szabadságok valamelyikével ellentétes korlátozást valósít meg a FIFA és az UEFA alapszabályában (elsősorban a FIFA alapszabályának 22., valamint 71–73. cikkében, illetve az UEFA alapszabályának 49. és 51. cikkében, továbbá bármely hasonló, a tagszervezetek és a nemzeti ligák alapszabályaiban szereplő cikkében) foglalthoz hasonló rendelkezés, amennyiben e szervezetek előzetes engedélyét követeli meg ahhoz, hogy valamely tagállam gazdasági szereplője a klubok olyan páneurópai versenyét hozza létre, mint a Szuperliga?

Az uniós jog hivatkozott rendelkezései

Az EUMSZ-nek a kartelltilalomra (EUMSZ 101. cikk) és az erőfölénnyel való visszaélésre (EUMSZ 102. cikk) vonatkozó cikkei, valamint az ítélezési gyakorlat által kidolgozott általános ítélezési elvek, konkrétan a következő ítéletek:

- 2012. december 6-i AstraZeneca kontra Bizottság ítélet (C-457/10 P, EU:C:2012:770) 175. pont: az EK 82. cikk (jelenleg EUMSZ 102.cikk) szerinti „erőfölény” fogalma a vállalkozás rendelkezésére álló gazdasági erőre vonatkozik, amely alapján e vállalkozásnak lehetősége van megakadályozni a hatékony verseny fenntartását az érintett piacon azáltal, hogy versenytársaitól, ügyfeleitől és végül a fogyasztóktól jelentős mértékben függetlenül viselkedhet.
- 2003. szeptember 30-i Michelin kontra bizottság ítélet (T-203/01, EU:T:2003:250), 54. pont: a visszaélés objektív fogalom, amely az erőfölényben lévő vállalkozások olyan magatartására vonatkozik, amely befolyásolja a piac szerkezetét, ahol pontosan az érintett vállalkozás jelenlétének következtében a verseny már meggyengült, és amelynek hatására a termékeknek vagy a szolgáltatásoknak a gazdasági szereplők általi teljesítésen alapuló rendes versenyét jellemző eszközöktől eltérő eszközökkel korlátozzák a piacon még létező versenyszint fenntartását vagy e verseny fejlődését.

- A Törvényszék 2005. január 26-i Piau kontra Bizottság ítélete (T-193/02, EU:T:2005:22), 109. pont: az EUMSZ 102. cikk egy vagy több olyan gazdasági szereplőre vonatkozik, amely gazdasági erőfölényével visszaél, és így az illető piacon folyó hatékony verseny fenntartását gátolja azzal, hogy lehetővé teszi e gazdasági szereplő számára versenytársaival, ügyfeleivel és végső soron a fogyasztókkal szemben érzékelhető mértékben független magatartás tanúsítását.
- 1979. február 13-i Hoffmann-La Roche kontra Bizottság ítélet (85/76, EU:C:1979:36), 91. pont: a visszaélés objektív fogalom, amely az erőfölényben lévő vállalkozások olyan magatartására vonatkozik, amely alkalmas arra, hogy befolyásolja azon piac szerkezetét, amelyen pontosan az érintett vállalkozás jelenlétének következtében a verseny már meggyengült, és amelynek hatása az, hogy a termékeknek vagy a szolgáltatásoknak a gazdasági szereplők általi teljesítésén alapuló rendes versenyt jellemző eszközöktől eltérő eszközökkel korlátozza a piacon még létező versenyszint fenntartását vagy a verseny fejlődését.

Az EUMSZ-nek a munkavállalók szabad mozgására (EUMSZ 45. cikk), a szolgáltatásnyújtás szabadságára (EUMSZ 56. cikk), a letelepedés szabadságára (EUMSZ 59. cikk), valamint a szabad tőke mozgásra és fizetési műveletekre (EUMSZ 63. cikk) vonatkozó rendelkezései, illetve a Bíróság 2019. június 13-i TopFit és Biffi ítélete (C-22/18, EU:C:2019:497), amelynek 49. pontja kimondja, hogy a sport területén a Bíróság többször megállapította, hogy a személyek és szolgáltatások szabad mozgására vonatkozó uniós jogi rendelkezésekkel nem ellentétesek azok a szabályok vagy az a gyakorlat, amelyeket olyan indokok igazolnak, amelyek bizonyos olyan sportmérkőzések sajátos jellegéhez és körülményeihez kapcsolódnak, mint a különböző országok nemzeti válogatottjai közötti mérkőzések. Mindazonáltal a szóban forgó rendelkezések hatálya e korlátozásának saját célkitűzésére kell szorítkoznia, és arra nem lehet hivatkozni annak érdekében, hogy valamely sporttevékenységet ki lehessen zárni a Szerződés hatálya alól.

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

Nem kerülnek említésre spanyol jogi rendelkezések.

A tényállás és az alapeljárás rövid ismertetése

A FIFA és az UEFA struktúrája, célkitűzései és hatáskörei

- 1 A FIFA magánjogi szervezet, amelynek alapszabályában – többek között – a következő célok kerültek megfogalmazásra: „saját nemzetközi versenyek szervezése” és „valamennyi labdarúgó egyesület ellenőrzése megfelelő intézkedések elfogadása által, annak érdekében, hogy el lehessen kerülni a FIFA alapszabályainak, szabályzatainak és határozatainak megsértését, valamint a

játékszabályok megsértését”. A nemzeti és a regionális labdarúgó szövetségek, köztük az UEFA is az európai régióban, a FIFA tagjai. A FIFA alapszabályának 20. cikke kifejezetten előírja, hogy „a valamely tagszövetséghez tartozó klubok, ligák vagy más szervezetek a tagszervezetnek vannak alárendelve, és létezésükhöz azok egyetértése szükséges”. A FIFA alapszabályának 73. cikke megtiltja a tagszövetségekhez tartozó szövetségek, ligák és klubok számára, hogy más tagszervezethez csatlakozzanak, illetve versenyeken vegyenek részt e szövetség illetékességi területén, kivéve, ha kivételes körülmények állnak fenn, és a FIFA, valamint az illetékes szövetségek vagy regionális szövetség azt kifejezetten jóváhagyják.

- 2 Az UEFA magánjogi szervezet, amelynek célkitűzései a következők: a) európai szinten ismerni minden labdarúgással kapcsolatos ügyet, b) a labdarúgás alakulásának felügyelete és ellenőrzése Európában minden szervezeti formában és c) nemzetközi labdarúgó versenyek és tornák szervezése és lebonyolítása minden módozatukban európai szinten. A szövetségek, a nemzeti ligák és klubok szintén az UEFA közvetett tagjai, és őket ez utóbbi alapszabálya és szabályai kötik.
- 3 A FIFA és a regionális szövetségek monopóliummal rendelkeznek a hivatásos labdarúgás **nemzetközi versenyének engedélyezése és szervezése** tekintetében. A FIFA alapszabályának 22. cikke az UEFA-ra és a többi regionális szövetségre ruházza saját nemzetközi versenyek megszervezésének jogát, és előírja velük szemben annak biztosítása kötelezettségét, hogy a nemzetközi ligák vagy a klubok más hasonló szervezetei ne jöhessenek létre egyetértése vagy a FIFA jóváhagyása nélkül. A FIFA alapszabályának 70. cikke a FIFA tanácsára ruházza a nemzetközi mérkőzések azon menetrendje kidolgozásának kizárólagos hatáskörét, amely kötőerővel bír a szövetségek, a nemzeti tagszövetségek és a ligák tekintetében. A FIFA alapszabályának 71. cikke a FIFA-ra, a szövetségekre és a nemzeti tagszövetségekre ruházza a nemzetközi versenyek előzetes engedélyezésének kizárólagos hatáskörét, és kifejezetten megtiltja, hogy olyan mérkőzéseket és versenyeket szervezzenek, amelyet a FIFA, a nemzeti tagszövetségek vagy a szövetségek nem engedélyeztek előzetesen. E rendelkezéseket az UEFA alapszabályának 49–51. cikke is átveszi, és monopóliumot biztosít az UEFA számára a nemzetközi versenyek Európában történő megszervezése tekintetében, valamint annak lehetőségét, hogy megtilthassa azokat a nemzetközi versenyeket Európában, amelyeket nem engedélyezett előzetesen. A FIFA-nak a nemzetközi mérkőzésekre vonatkozó szabályzata 6. cikke kimondja, hogy a FIFA, valamint szövetségei és tagszövetségei kizárólagos hatáskörrel rendelkeznek nemzetközi mérkőzések szervezésére. A FIFA alapszabályának 72. cikke megtiltja a tagszövetségekhez tartozó játékosok és csapatok számára, hogy mérkőzéseket játsszanak vagy sportkapcsolatokat tartsanak fenn olyan játékosokkal és csapatokkal, amelyek nem a FIFA tagjai, és így a FIFA kizárólagos hatáskörében marad az említett tilalom alóli kivételek engedélyezése.
- 4 A FIFA alapszabályának 67. cikke szerint a FIFA, a regionális szövetségek és a nemzeti tagszövetségek rendelkeznek **valamennyi jog kizárólagos jogosultságával** (vagyon, kereskedelmi, marketing, illetve nem vagyon jogok) a

nemzetközi versenyek tekintetében, bármiféle korlátozás nélkül a FIFA, nemzeti tagszövetségei és a szövetségek vonatkozásában. A 68. cikk kizárólagos felelősséggel ruházza fel e szervezeteket a mérkőzések képei, hangjai és adatai terjesztésének engedélyezésére.

- 5 Mindkét szervezet rendelkezik **szankcionáló vagy fegyelmi hatáskörrel** a labdarúgó versenyeken részt vevő klubok és játékosok tekintetében.

Az Európai Szuperliga struktúrája, célkitűzései és működése

- 6 Az European Superleague Company, S. L. (a továbbiakban: ESLC) korlátolt felelősségű társaság, amelynek tagjai a következő alapító labdarúgó klubok: Real Madrid club de fútbol, Associazione Calcio Milán, Fútbol Club Barcelona, Club Atlético de Madrid, Manchester United Football Club, Football Club Internazionale de Milano S. P. A., Juventus Football club, The Liverpool Football Club and Athletic Grounds Limited, Tottenham Hotspur Football Club, Arsenal Football Club, Manchester City Football Club és Chelsea FC Plc.
- 7 Az ESLC a Szuperliga kizárólagos tulajdonosa, és a következő vállalkozások anyavállalata:
 - Az SL Sports Co S. L., a Szuperliga mindennapi működésének a sport, a fegyelmi ügyek és a pénzügy fenntarthatóság szempontjából történő felügyeletével és irányításával megbízott társaság.
 - Az SL MediaCo, a Szuperliga rendes működésének kizárólag a Szuperliga audiovizuális jogai világszintű kereskedelme és értékesítése tekintetében történő felügyeletéért és irányításáért felelős társaság.
 - Az SL CommercialCo, a Szuperligának az audiovizuális jogoktól eltérő kereskedelmi eszközei felügyeletéért és rendes kezeléséért felelős társaság.
- 8 A Szuperligának az a célja, hogy az első európai verseny legyen az UEFÁ-n kívül, évenként rendezzék meg, a sport legmagasabb szintjét képviselő labdarúgókkal és klubokkal, beleértve azokat a klubokat is, amelyek a Szuperliga állandó tagjai, és azokat a klubokat is, amelyek elérik azt az osztályba sorolást, hogy részt vehessenek e versenyen. Az említett verseny nem akadályozza az abban részt vevő klubokat, hogy saját nemzeti versenyekben és otthoni ligáikban is részt vehessenek.
- 9 A Szuperligát alapító klubok részvényesi és befektetési megállapodása szerint annak üzleti modellje a következő:
 - A klubok szerződéseket kötnek a Szuperliga társaságaival, és e szerződésekben kerül szabályozásra, hogy miként ruházzák át a Szuperligában részes klubok jogait az SL MediaCo-ra, és milyen díjazást kapnak a Szuperligában részes klubok.

- Az SL SportsCo, az SL MediaCo és az SL CommercialCo szolgáltatási szerződést kötnek, amelynek értelmében az SL SportsCo-t bízzák meg a Szuperliga sportszempontról, fegyelmi szempontból és a pénzügyi fenntarthatóság szempontjából történő irányítását.
 - A Grant Agreement infrastruktúrán keresztül szabályozzák azokat a határidőket és feltételeket, amelyekben belül, illetve amelyek mellett az alapító klubok megkapják azokat az összegeket, amelyeknek az SL MediaCo-nak van hozzájárulása. A Grant Agreement infrastruktúra nyújtásához szükséges forrásokat a JP Morgan AG által 2021. április 17-én tett, 3 983 000 000 euró összegű áthidaló kölcsön folyósítására vonatkozó kötelezettségvállalás biztosítja. Ezt követően kötvényeket bocsátanak ki a tőkepiacokon annak érdekében, hogy a befektetők részt vehessenek a Szuperliga finanszírozásában.
 - Az SL MediaCo végzi a Szuperliga audiovizuális jogainak a „Media Agreements” és a „Distribution Agreements” útján történő értékesítését és terjesztését.
 - Ezt követően aláírásra kerülnek a Szuperliga alapító klubjai és társaságai közötti részvételi megállapodások, és megtartják az ESCL tagjainak közgyűlését, amelynek során megegyezés születik a Szuperliga részvénytársaság alakulásáról.
- 10 Az említett részvényesi és befektetési megállapodásba a következő felfüggesztő feltételeket foglalták bele a Szuperliga projekt végrehajtása tekintetében (olyan feltételek, amelyekről a projekt megvalósításához szükséges finanszírozás nyújtása függ):
- a Szuperliga mint az alapszabályaikkal összeegyeztethető új verseny elismerése a FIFA és/vagy az UEFA részéről, illetve ennek alternatívájaként
 - bíróságok és/vagy közigazgatási szervek általi jogvédelem megszerzése, amely lehetővé teszi az alapító klubok oly módon való részvételét a Szuperligában, hogy ugyanakkor saját nemzeti ligáikban, versenyekben és tornáikban is részt vehetnek.

A két fél által a jogvita előtt tett kezdeményezések

- 11 Az alapító klubok közölték a FIFÁ-val és az UEFÁ-val hogy új hivatásos labdarúgó versenyt hoztak létre.
- 12 2021. január 21-én a FIFA és az UEFA nyilatkozatot bocsátott ki, amelyben:
- Megtagadták a Szuperliga létrehozásának elismerését.
 - Bejelentették, hogy bármely játékost vagy klubot, aki/amely részt vesz az említett versenyen, kizárják a FIFA és a regionális szövetségek által szervezett versenyekből.

- Kinyilvánították, hogy minden versenyt az illetékes szervezetnek kell megszerveznie vagy elismernie.
- 13 Az említett nyilatkozatot az UEFA, az angol labdarúgó szövetség, a Real Federación Española de Fútbol, La Liga, a Federación Italiana de Fútbol és a Lega Serie A. által 2021. április 18-án kibocsátott új nyilatkozattal ratifikálták. Ebben a nyilatkozatban egy új, arra vonatkozó figyelmeztetés található, hogy fegyelmi intézkedések kerülnek elfogadásra azokkal a klubokkal és játékosokkal szemben, amelyek/akik részt vesznek a Szuperliga létrehozásában, és e nyilatkozat kifejezetten kijelenti, hogy a klubokat kizárják bármely más hazai, európai vagy világszintű versenyből, és játékosukat megfosztják attól a lehetőségtől, hogy nemzeti válogatottjaikat képviseljék. Ezen intézkedések elfogadása a Szuperliga projekt sikertelenségét, valamint a JP Morgan által tett pénzügyi kötelezettségvállalás megszüntetését jelentené.
 - 14 Az Európai Hivatásos Labdarúgó Ligák Szervezete közzétett egy, a FIFA és az UEFA nyilatkozatát egyhangúlag támogató közleményt azzal a céllal, hogy koordinálni lehessen az annak megakadályozására irányuló intézkedéseket, hogy megkezdje működését az új verseny, valamint a célból, hogy el lehessen fogadni a FIFA és az UEFA által az új versenyen részt vevő klubokkal és labdarúgókkal szembeni fegyelmi intézkedéseket.

A jogvita megindítása a kérdést előterjesztő bíróság előtt és az ideiglenes intézkedések elrendelése

- 15 Az ESLC rendesbírósági keresetet, valamint ideiglenes intézkedések elfogadása iránti kérelmet nyújtott be az UEFA és a FIFA meghallgatása nélkül.
- 16 Az ESLC konkrétan a következő, megállapításra irányuló kereseti kérelmeket fogalmazta meg:
 - A bíróság állapítsa meg, hogy az UEFA és a FIFA az EUMSZ 102. cikket megsértve visszaéltek erőfölényükkel, mivel maguknak tulajdonították az alternatív versenyek megtiltásának diszkrecionális jogkörét, továbbá a klubokat és potenciálisan a Szuperligát arra kényszerítették, hogy átengedje azon versenyek hasznosítási jogait, amelyeken részt vesznek.
 - A bíróság állapítsa meg, hogy a FIFA alapszabályának 22., 67., 68., 79., 71., 72. és 73. cikke, a FIFA nemzetközi mérkőzésekre vonatkozó szabályzatának 6. cikke, valamint az UEFA alapszabályának 49. és 51. cikke összeegyeztethetetlen az EUMSZ 101. cikkel és/vagy az EUMSZ 102. cikkel.
 - A bíróság állapítsa meg, hogy az UEFA és a FIFA oly módon akadályozza a piaci szabad versenyt, hogy az EUMSZ 101. cikk megsértésével igazolatlan és aránytalan korlátozásokat ír elő a Szuperligával szemben.

- A bíróság állapítsa meg, hogy a FIFA és az UEFA által 2021. január 21-én kibocsátott nyilatkozat tartalma sérti az EUMSZ 101. cikket és az EUMSZ 102. cikket.
- 17 Az ESCL azt is kérte, hogy a bíróság kötelezze a FIFÁ-t és az UEFÁ-t arra, hogy hagyjanak fel a fent bemutatott versenyellenes magatartásukkal, és tiltsák el őket e magatartástól a jövőre nézve. Konkrétan a következőket kérte:
- A bíróság kötelezze a FIFÁ-t és az UEFÁ-t, hogy tartózkodjanak minden olyan intézkedés elfogadásától vagy cselekménytől, illetve olyan nyilatkozat vagy közlemény kibocsátásától, amely közvetlenül vagy közvetve akadályozza vagy gátolja a Szuperliga előkészítését, a Szuperliga megindítását és lebonyolítását, valamint a klubok és játékosok abban való részvételét.
 - A bíróság szükség esetén kötelezze a FIFÁ-t és az UEFÁ-t, arra, hogy fogadjon el bármely intézkedést, vagy tegyen meg bármely olyan cselekményt, illetve és bocsásson ki bármely olyan nyilatkozatot vagy közleményt, amely közvetlenül vagy közvetve nem akadályozza, illetve nem nehezíti meg a Szuperliga előkészítését, a Szuperliga megindítását és lebonyolítását, valamint a klubok és játékosok abban való részvételét.
 - A bíróság tiltsa meg a FIFA és az UEFA számára, hogy közvetlenül vagy társult tagjain (a nemzeti szövetségeket is beleértve), a szövetségeken, az engedélyezett klubokon vagy nemzeti, illetve hazai ligákon keresztül a Szuperligában részt vevő klubokkal, azok vezetőségével és személyzetével és/vagy játékosaival, valamint azokkal szemben akik/amelyek adott esetben részt vesznek a Szuperliga versenyekben, bármely fegyelmi vagy szankcionáló intézkedést jelentsenek be, fenyegetsenek azzal, kezdeményezzenek vagy fogadjanak el (illetve közvetlenül vagy közvetetten előmozdítsák vagy ösztönözzék azt, hogy harmadik feleke ezeket a szankcionáló intézkedéseket bejelentsék, azokkal fenyegetsenek, előkészítsék és/vagy elfogadják), különösen pedig azt rendelje el, hogy tartózkodjanak attól, hogy közvetve vagy közvetetten (társult tagjaikon, a szövetségeken, engedélyezett klubokon, illetve nemzeti vagy hazai ligákon keresztül) kizárják ezeket a klubokat és/vagy játékosokat bármely olyan nemzetközi vagy nemzeti versenyből, amelyen rendszeresen részt vesznek, vagy megfelelnek a részvételhez szükséges rendes feltételeknek.
 - A bíróság rendelje el, hogy a FIFA és az UEFA saját szabályozási eszközeiken, útmutatóikon, határozataikon és iránymutatásaikon keresztül – az UEFA alapszabályának 52. cikke értelmében –, illetve adott esetben követelje meg azok tiszteletben tartását, ha azokat megsértették vagy nem tartották tiszteletben, utasítsák társult tagjaikat (a nemzeti szövetségeket is beleértve), a szövetségeket, az engedélyezett klubokat, valamint a nemzeti vagy hazai ligákat, hogy tartsák tiszteletben a korábbi útmutatókban foglalt utasításokat és tilalmakat, különösen pedig arra hívják fel a figyelmüket, hogy (i) a FIFA, (ii) az UEFA, (iii) a társult tagok (a nemzeti szövetségeket is beleértve) (iv) a

szövetségek vagy (v) a nemzeti és hazai ligák alapszabályainak vagy szabályzatainak semmiféle, a Szuperliga előkészítéséből, megindításából vagy az abban való részvételből eredő megsértésére a FIFA vagy az UEFA társult tagjai, a szövetségek, az engedélyezett klubok, illetve a nemzeti vagy hazai ligák nem hivatkozhatnak úgy, mint valamely szankció, kizárás, panasz vagy bármely egyéb hasonló intézkedés indokára a klubokkal, azok vezetésével és személyzetével és/vagy játékosaikkal szemben a nemzetközi vagy hazai versenyeken.

- 18 Végül az ESLC azt kérte, hogy a bíróság kötelezze a FIFÁ-t és az UEFÁ-t arra, hogy haladéktalanul szüntesse meg a fenti pontokban leírt versenyellenes cselekmények valamennyi, ezen eljárás lefolytatása előtt vagy annak során keletkezett hatását.
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság ezt követően helyt adott a 2021. április 19-i kérelemnek, és 2021. április 20-i végzésében *inaudita altera parte* olyan ideiglenes intézkedéseket fogadott el, amelyek az alapeljárás lezárásáig hatályban lesznek, és amelyek megegyeznek a fenti 17. és 18. pontban említett, az ESLC által megfogalmazott kereseti kérelmekkel.

Az alapeljárás feleinek alapvető érvei

- 20 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat nem tartalmazza kifejezetten a felek érveit, bár az ERLC álláspontja a fenti 16–18. pontban szereplő állításokból kikövetkeztethető.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokainak rövid ismertetése

A versenyvédelmi szabályokkal ellentétes monopólium fennállásáról

- 21 A kérdést előterjesztő bíróság arra vonatkozó valószínűsítő körülményeket értékel, hogy a FIFA és az UEFA a nemzetközi versenyek szervezését és engedélyezését illetően monopóliumot élvez.
- 22 Ennek megfelelően kiemeli, hogy a FIFA és az UEFA 100%-os piaci részesedéssel rendelkezik a nemzetközi labdarúgó versenyek szervezését illetően, tehát monopolhelyzetben van. A Törvényszék 1994. október 6-i Tetrapak ítéletének (T-83/91) 109. pontjában megállapította, hogy a piaci részesedések 90%-ának birtoklása „olyan helyzetbe hozta a felperest a piacon, hogy kötelező volt vele szerződést kötni [...] és biztosította számára az erőfölényre jellemző független magatartást. Következésképpen a Bizottság helyesen becsülte meg úgy, hogy e piaci részesedések önmagukban, illetve a különleges körülmények fennállása előtt az erőfölény fennállását bizonyítékának minősültek”.
- 23 E bíróság arra is rámutat, hogy a FIFA és az UEFA már évtizedek óta szervezik és működtetik monopoljelleggel a labdarúgó versenyekre vonatkozó piacot,

jóváhagyva az említett versenyekre alkalmazandó teljes szabályozást, maguknak tartva fenn az említett labdarúgó versenyeken részt vevő klubokkal és játékosokkal szembeni szankcionáló és fegyelmi hatáskört, mivel jelenleg nincs versenytársuk a labdarúgó versenyek szervezésének és lebonyolításának releváns piacán. E tekintetben a Törvényszék 2005. január 26-i Piau kontra Bizottság ítéletét (T-193/02, EU:T:2005:22) említi, amelynek 114. pontjában megállapításra került, hogy „a szabályzatnak a FIFA-tag nemzeti szövetségekre és az általuk tömörített egyesületekre vonatkozó kötelező jellege folytán e szövetségek és egyesületek viselkedésük tekintetében kötve vannak az általuk elfogadott szabályokhoz, amelyekkel szemben a többi szereplő (játékosok és játékosügynökök) nem tud fellépni, amennyiben nem kívánja magát szankciónak kitenni, amely különösen a játékosügynökök esetében a piacról való kizárásukhoz vezethet. Az ilyen helyzet ezzel a fenti 110. és 111. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében az egyesületeknek a játékosügynöki szolgáltatások piacán megvalósuló kollektív erőfölényét jelenti, minthogy az egyesületek az általuk elfogadott szabályozással írják elő azokat a feltételeket, amelyek között a szóban forgó szolgáltatások nyújtása történik”.

- 24 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a FIFA és az UEFA alapszabálya, valamint az abból következő szankciók és tilalmak alkalmazása áthágthatatlan akadályt képez új versenytársaknak a nemzetközi labdarúgóklubok versenyének európai piacára való belépése és az e versenyekhez kapcsolódó jogok értékesítése előtt, amely tevékenységek egymással nem felcserélhetők, hanem inkább funkcionális kiegészítő jelleget mutatnak, amint azt a Bíróság 2008. július 1-jei MOTOE ítéletének (C-49/07, EU:C:2008:376) 33. pontja megállapítja. E bíróság különösen a következőket emeli ki:

- A FIFA és az UEFA arra vonatkozó lehetősége, hogy a nemzetközi mérkőzések és versenyek lebonyolítását engedélyezzék, nincs alávetve sem semmiféle korlátnak, sem pedig objektív és átlátható eljárásnak, hanem e két magánszervezetek mérlegelési jogkörének, amely szervezeteknek a versenyek szervezésének és az e sportversenyekből eredő gazdasági eredmény kizárólagos kezelésének monopóliuma miatt nyilvánvaló érdekük fűződik ezen engedély megtagadásához. Ez az engedély nem függ közérdekű indokoktól, illetve egy olyan határidőtől sem, amelyen belül a FIFA és az UEFA erről nyilatkozni köteles. E lehetőség nem felel meg a jogbiztonság követelményeinek, korlátozhatja a szabad versenyt, és ellentétes lehet a 2002. január 22-i Canal Satellite Digital ítélettel (C-390/99, EU:C:2002:34), amelynek 35. pontja megállapítja, hogy az előzetes hatósági engedélyezés rendszere nem igazolhatja a nemzeti hatóságok részéről megnyilvánuló olyan szabad mérlegelésen alapuló magatartást, amely megfosztja a különösen valamely, az alapügy tárgyát képező alapvető szabadságra [...] vonatkozó közösségi rendelkezéseket azok hatékony érvényesülésétől. Következésképpen ahhoz, hogy az előzetes hatósági engedélyezés rendszere abban az esetben is igazolható legyen, ha korlátozza az említett alapvető szabadságot, annak olyan objektív, hátrányos megkülönböztetéstől mentes és előzetesen ismert kritériumokon kell alapulnia, amelyek kellőképpen korlátok közé szorítják a nemzeti hatóságok mérlegelési

jogkörének gyakorlását annak érdekében, hogy ez utóbbiak ne alkalmazhassák azt önkényesen. A kérdést előterjesztő bíróság ugyanebben az összefüggésben a Törvényszék 2020. december 16-i International Skating Union kontra Bizottság ítéletet (T-93/18, EU:T:2020:6109) említi, amelynek 70. pontja arra megállapítja, hogy amikor egy szabályozás egy olyan jogi személyt, amely maga is szervez versenyeket, és kereskedelmi értelemben hasznosítja azokat, azzal a hatáskörrel ruházza fel, hogy kijelölheti, ki kapjon engedélyt a szóban forgó versenyek szervezésére, és megállapíthatja a versenyek szervezésének feltételeit, e gazdasági szereplőt versenytársaival szemben nyilvánvaló előnyhöz juttatja. Egy ilyen jog tehát, amellyel e vállalkozás rendelkezik, alkalmas arra, hogy ennek alapján a vállalkozás megakadályozza a többi gazdasági szereplőnek az érintett piacra történő belépését. Ezért e szabályalkotói funkció gyakorlását korlátoknak, kötelezettségeknek vagy ellenőrzésnek kell alávetni annak elkerülése érdekében, hogy a szóban forgó jogi személy torzíthassa a versenyt azáltal, hogy azokat a versenyeket részesíti előnyben, amelyeket ő szervez, vagy amelyek szervezésében részt vesz, illetve a Bíróság 2008. július 1-jei MOTOE ítéletét (C-49/07, EU:C:2008:376), amelynek 51. pontjában megállapításra kerül, hogy egy olyan torzulásmentes versenyrendszert ugyanis, mint amelyet a Szerződés előír, csak akkor lehet biztosítani, ha a különböző gazdasági szereplők esélyegyenlősége biztosítva van. Az ELPA-hoz hasonló jogi személyre – amely maga is motorkerékpár-versenyeket szervez, és ezeket kereskedelmi tekintetben hasznosítja – bízni azt a feladatot, hogy hozzájárulást adjon az ilyen versenyek szervezésének engedélyezésére irányuló kérelmekhez, ténylegesen nem jelent mást, mint felruházni azzal a hatáskörrel, hogy kijelölheti, ki kapjon engedélyt a szóban forgó versenyek szervezésére, és megállapíthatja a versenyek szervezésének feltételeit, ami e gazdasági szereplőt versenytársaival szemben nyilvánvaló előnyhöz juttatja [...]. Az ilyen jog tehát, amellyel e vállalkozás rendelkezik, alkalmas arra, hogy ennek alapján a vállalkozás megakadályozza a többi gazdasági szereplőnek a szóban forgó piacra történő belépését. A versenyfeltételek egyenlőtlenségének e helyzetét az a – tárgyaláson a Bíróság előtt is megerősített – tény is súlyosbítja, hogy amennyiben az ELPA szervez motorkerékpár-versenyeket, illetve vesz részt ezek szervezésében, semmiféle hozzájárulást nem kell beszereznie abból a célból, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság megadja számára a kérelmezett engedélyt.

- Azok a szankciók, amelyeknek az alkalmazásával a FIFA és az UEFA fenyeget, megakadályoznák a Szuperligában részt vevő klubokat és a játékosokat abban, hogy szerepeljenek a közelgő nemzetközi versenyeken (Labdarúgó Európa Kupa 2021 júliusában, olimpiai játékok 2021 júliusában és Labdarúgó-világ bajnokság 2022-ben). E szankciók nem arányosak, nyilvánvaló elrettentő hatást keltenek a potenciális versenytársak által szervezett labdarúgó versenyek vonatkozásában, és *de facto* olyan igazolatlan és aránytalan korlátozások előírását feltételezik, amelyek versenykorlátozó hatással járnak a belső piacon.

- 25 Túl azon, hogy megnevezte a az arra utaló valószínűsítő körülményeket, hogy monopólium áll fenn a nemzetközi versenyek szervezésének tekintetében, a kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy ez a monopólium jelentős gazdasági következményekkel jár, mivel a FIFA alapszabályának 67. cikke megállapítja, hogy a FIFA, a tagszövetségei és a szövetségek a versenyekkel kapcsolatos jogok eredeti tulajdonosai, beleértve a vagyoni jogokat, az audiovizuális rögzítés és terjesztési jogokat, a multimédia jogokat, a reklám-, az értékesítési és a marketingjogokat, valamint a nem vagyoni védjegy- és szerzői jogokat. Ezenfelül, a FIFA alapszabályának 68. cikke a FIFÁ-ra és a szövetségekre ruhazza az említett hasznosítási jogok elosztásának felelősségét. E gazdasági jogok odaítélése abszolút módon és időbeli korlát nélkül történik.
- 26 A gazdasági jogok ezen elosztása, amely azzal a kötelezettséggel a klubok tekintetében, hogy azok kötelesek átruházni azon sportversenyek kereskedelmi jogait, amelyekben részt vesznek, a fentebb részletezett fegyelmi és szervezési hatáskörrel együtt erőfölényt biztosít a FIFA és az UEFA számára, amelynek tekintetében felmerül a visszaélés gyanúja, mivel részrehajlóan és igazolatlanul korlátozódik annak lehetősége, hogy olyan potenciális versenytársak, mint a labdarúgóklubok, a FIFÁ-n vagy az UEFA-n kívül alternatív labdarúgó tornákat szervezzenek, és hasznosíthassák az ezekből eredő gazdasági jogokat.
- 27 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy a fent bemutatott helyzet két magánjogi szervezet olyan megállapodásának fennállásából ered, amely lehetővé teszi az olyan magatartások összehangolását, amelyek a nemzetközi labdarúgó versenyek szervezésének és az azokból eredő gazdasági jogok értékesítésének feltételekhez kötése irányul, ami ellentétes az EUMSZ 101. cikkben rögzített tilalommal. E bíróság arra is rámutat, hogy e megállapodás nyilvánvaló hatást gyakorol a releváns piacon fennálló versenyre az EUMSZ 101. cikk rendelkezése értelmében, és érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet. E tekintetben a Bíróság 1966. június 30-i LTM ítéletére (56/65, EU:C:1966:38) emlékeztet, amely az 170. oldalán megállapítja, hogy ahhoz, hogy teljesüljön a kereskedelem érintettségének követelménye, objektív jogi vagy ténybeli elemek alapján kellő fokú valószínűséggel kell annak előre láthatónak lennie, hogy a szóban forgó megállapodás közvetlen vagy közvetett, valós vagy potenciális befolyást gyakorolhat a tagállamok közötti kereskedelmi folyamatokra, illetve a 2015. július 16-i ING Pensii ítéletre (C-172/14, EU:C:2015:484), amelynek 31. pontja megállapítja, hogy ami a „cél általi korlátozás” fogalmát illeti, meg kell jegyezni, hogy a vállalkozások közötti összejátszás bizonyos típusai a verseny tekintetében önmagukban elegendő károssági fokot mutatnak a rendes verseny megfelelő működésére ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy hatásaik vizsgálata nem szükséges. Ebben az értelemben a kérdést előterjesztő bíróság ezen ítélet 33. pontjára emlékeztet, amely kimondja, hogy annak értékeléséhez, hogy valamely vállalkozások közötti megállapodás vagy vállalkozások társulása által hozott döntés ilyen jellegzetességekkel rendelkezik-e, a rendelkezéseinek tartalmát és az általa elérni kívánt célkitűzéseket, valamint azt a gazdasági és jogi háttérrel kell megvizsgálni, amelybe a megállapodás illeszkedik. Az említett háttér értékelése keretében figyelembe kell venni az érintett termékek vagy

szolgáltatások jellegét, valamint az érintett piac vagy piacok működésének és szerkezetének tényleges feltételeit is. Ugyanebben az összefüggésben a Bíróság 2008. november 20-i ítéletét (C-209/07, EU:C:2008:643) idézi, amelynek 21. pontja kimondja, hogy annak megállapításához, hogy valamely megállapodás az EK 81. cikk (1) bekezdésében (jelenleg EUMSZ 101. cikk) foglalt tilalom hatálya alá tartozik-e, rendelkezéseinek tartalmát és az általa elérni kívánt objektív célkitűzéseket kell figyelembe venni. E tekintetben még ha feltételezzük is, hogy bizonyított, hogy a megállapodásban részes felek a versenyt korlátozó bármilyen szubjektív szándék nélkül, valamely ágazati válság hatásainak orvoslása érdekében cselekedtek, az ilyen megfontolások az említett rendelkezés alkalmazásakor nem relevánsak. Valamely megállapodás ugyanis az EK 81. cikk értelmében véve versenykorlátozó célúnak tekinthető akkor is, ha célja nem csupán a verseny korlátozása, hanem más, jogszerű célokat is.

Az alapvető szabadságok megsértéséről

- 28 A FIFA és az UEFA által bejelentett fegyelmi intézkedések a közösségi szabadságok megsértéséhez is vezethetnek, konkrétan:
- A szolgáltatásnyújtásnak az EUMSZ 56. cikkben szabályozott szabadsága az ESLC szolgáltatásnyújtásának megakadályozása miatt.
 - A munkavállalóknak az EUMSZ 45. cikkben elismert szabad mozgása, annak megakadályozásával, hogy a játékosok az Európai Szuperligában való részvételükkel nyújthassák szolgáltatásaikat. A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben az 1995. december 15-i Bosman ítéletre (C-415/93, EU:C:1995:463) emlékeztet, amelynek 96. pontja megállapítja, hogy az olyan rendelkezések, amelyek megakadályozzák valamely tagállam állampolgárait abban vagy visszatartják attól, hogy a szabad mozgásra vonatkozó jogukat gyakorolva elhagyják származási országukat, e szabadság akadályait képezik, még abban az esetben is, ha a munkavállalók állampolgárságától függetlenül alkalmazandóak.
 - A letelepedés szabadság az EUMSZ 49. cikk értelmében az ESLC irányításával és felügyeletével megbízandó három társaság létrehozásának megakadályozásával.
 - A tőkemozgás és a fizetési műveleteknek az EUMSZ 63. cikkben szabályozott szabadsága annak megakadályozásával, hogy az Európai Szuperligával kapcsolatos, Közösségen belüli fizetési műveletek és tőkemozgás mehessen végbe.